

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena și Boico Victor

judecând fără citarea părților, recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Pasat Liliana, și de către succesorul părții vătămate Lungu Stepan și partea civilă Ciuntu Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 mai 2018, în cauza penală în privința lui

Celac Andrei xxxxx, născut la xxxxx, originar xxxxx și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.04.2016 – 23.03.2017;

Instanța de apel: 18.04.2017 – 23.05.2018;

Instanța de recurs: 15.08.2018 – 29.01.2019.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 23 martie 2017, Celac Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 213 lit. b) Cod penal, pe episodul privind decesul cet. Ciuntu Natalia, la 1 (unu) an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul medicinei pe termen de 2 (doi) ani;

- în baza art. 213 lit. b) Cod penal, pe episodul privind decesul pruncului cet. Bruma Maria, la 1 (unu) an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul medicinei pe termen de 2 (doi) ani.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 2 (doi) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul medicinei pe termen de 4 (patru) ani.

Acțiunile civile înaintate de către părțile civile Bruma Maria, Lungu Stepan și Ciuntu Sergiu au fost admise parțial, fiind dispusă încasarea de la Celac Andrei în beneficiul lui Bruma Mariei prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 27096 (douăzeci și șapte mii nouăzeci și șase) lei și prejudiciul moral în sumă de 100000 (una sută mii) lei.

S-a încasat de la Celac Andrei în beneficiul lui Ciuntu Sergiu prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 12314 (douăsprezece mii trei sute paisprezece) lei și prejudiciul moral în sumă de 100000 (una sută mii) lei.

S-a încasat de la Celac Andrei în beneficiul lui Lungu Stepan prejudiciul moral în sumă de 100000 (una sută mii) lei.

În rest, acțiunile civile au fost respinse ca neîntemeiate.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, a constatat în fapt, că Celac Andrei, la 23 decembrie 2012 activând în calitate de medic obstetrician - ginecolog al Secției consultative a Centrului perinatal mun. Bălți și fiind abilitat cu dreptul de a asista nașterile în blocul de naștere obstetrical și observație al Centrului Perinatal Bălți, având o înțelegere verbală cu cet. Ciuntu Natalia, privind asigurarea parteneriatului la naștere, acord prevăzut de un șir de acte naționale, cât și internaționale și implementat în practica medicală prin ordinul intern al IMSP „Spitalul clinic municipal Bălți” nr. 184 din 20 octombrie 2009, s-a angajat să interneze lăuza Ciuntu (Lungu) Natalia, născută xxxxx, în Centrul perinatal Bălți, să asiste la nașterea copilului acesteia și să acorde asistență medicală după naștere. În aceeași zi a avut loc nașterea copilului nou-născut de gen feminin, iar la 26 decembrie 2012 medicul Celac Andrei, ignorând prevederile acordului privind asigurarea parteneriatului la naștere, ce prevede supravegherea lăuzei pe toată perioada de lăuzie până la externarea acesteia, nu a examinat starea sănătății cet. Ciuntu Natalia, permițând externarea prematură a celei din urmă, cu diagnoza „prezența subinvoluției uterului, cheagurilor de sânge și sânge lichid în cavitatea uterului și perineul suturat”, care conform raportului de expertiză medico - legală nr. 221 din 03 octombrie 2013, a necesitat reținerea lăuzei Ciuntu (Lungu) Natalia în staționar pentru o perioadă mai îndelungată (4-5 zile) în vederea efectuării unui tratament adecvat (fortificarea contracțiilor uterului și înlăturarea resturilor biologice din cavitatea uterului) și fiind un remediu pentru dezvoltarea infecției, încălcând astfel din neglijență regulile și metodele de acordare a asistenței medicale, ca urmare la ce, la 31 decembrie 2012, în legătură cu agravarea stării de sănătate a lăuzei Ciuntu Natalia, ultima a fost internată în Secția de urgență a Centrului perinatal Bălți, unde a fost supusă intervenției chirurgicale, însă necătând la tratamentul și asistența medicală acordată, la pacientă a predominat o dinamică negativă în progres a stării generale, ca rezultat la ce a survenit decesul acesteia.

Tot el, activând în calitate de medic obstetrician-ginecolog al Centrului Perinatologie mun. Bălți, angajat în instituția medicală nominalizată în baza ordinului medicului-șef al IMSP SCM Bălți nr. 3-c din 06 octombrie 1999, cu sarcina de bază conform funcției deținute „acordarea asistenței medicale specializate cu răspundere pentru corectitudinea diagnosticului și asistenței medicale”, în timpul nașterii parturientei Bruma Maria, internată în Centrul Perinatologie mun. Bălți, la 27 aprilie 2015, ora 12:20, cu diagnosticul de trimitere „sarcina 41 săptămâni prelungită” și transferată în sala de naștere pe data de 28 aprilie 2015, a admis încălcarea din neglijență a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale, care s-a manifestat prin neîndeplinirea cerințelor expuse în Ghidurile B și C „peste 1-2 ore de absență a înaintării căpșorului fătului prin canalul de naștere (28 aprilie

2015 ora 15:30 – 17:30) a fost necesară rezolvarea situației prin activarea forțelor de contracție a uterului, profilaxia fătului, finisarea nașterii”, astfel, nu a diagnosticat prezența posteroară bregmatică a căpșorului fătului, situație care a cauzat lipsa avansării fătului prin canalul de naștere, cu declanșarea hipoxiei progresante a fătului, diagnosticată târziu, care este contraindicație pentru introducerea medicamentului „oxitocin” intravenos utilizat în cazul dat, din ce motiv manifestările clinice la copil (variantea posteroară de angajare a craniului fătului, lipsa mișcării lui prin canalul de naștere, suferința lui de hipoxie intrauterină progresată), consemnate la 28 aprilie 2015 între orele 19.00 - 20.00, au fost ca indicații pentru finisarea nașterii prin operație cezariană urgentă în scopul extragerii copilului viu, acțiunile întârziate, care au adus la hipoxia progresată intrauterină și decesul fătului, care conform raportului de expertiză nr. 182 din 11 august 2015, ținând cont de dezvoltarea sa, se considera viabil, iar în cazul în care nașterea avea loc mai înainte de extracția copilului prin operația cezariană, el rămânea viu.

2.1. Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 213 lit. b) Cod penal, pe episodul privind decesul cet. Ciuntu Natalia - încălcarea din neglijență a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale, care au cauzat decesul pacientului, și la art. 213 lit. b) Cod penal, pe episodul privind decesul pruncului cet. Bruma Maria, încălcarea din neglijență de către un medic a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale, dacă aceasta a cauzat decesul pacientului.

3. În motivarea soluției sale prima instanță a menționat, că deși inculpatul Celac Andrei nu a recunoscut vina în săvârșirea faptelor incriminate prin rechizitoriu, vinovăția acestuia a fost dovedită pe deplin prin probe administrate, prin declarațiile martorilor și materialele dosarului cercetate în ședința de judecată, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor.

Astfel, pentru a ajunge la concluzia privind constatarea vinovăției inculpatului Celac Andrei, prima instanță a supus unei analize minuțioase probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, și anume: declarațiile succesului părții vătămate, Lungu Stepan (f.d. 33-36, vol.III); declarațiile părții vătămate Bruma Maria (f.d. 185-187, vol.III); declarațiile martorilor Ciuntu Sergiu (f.d. 40-41, vol.III); Cebotari Nelea (f.d. 53-54, vol.III); Leșanu Tatiana (f.d. 55-56, vol.III); Lungu Svetlana (f.d. 57-58, vol.III); Nedelciuc Petru (f.d. 112-116, vol.III); Naghirneac Ninel (f.d. 117-119, vol.III); Manoil Svetlana (f.d. 120-122, vol.III); Celac Angela (f.d. 201-202, vol.III); Nedelciuc Petru (f.d. 206-208, vol.III); Tcaciuc Ludmila (f.d. 209-210, vol.III); Pcelea Ala (f.d. 211-212, vol. III); Margarint Georgeta (f.d. 218-220, vol.III); declarațiile expertului judiciar Tighinean Sergiu (f.d. 199-200, vol.III).

Prima instanță a constatat că vina inculpatului Celac Andrei se mai dovedește și prin următoarele probe scrise:

- certificatul de deces seria DC-IV 1137085 din 10 ianuarie 2013 care atestă că cet. Ciuntu Natalia a decedat la 05 ianuarie 2013 (f.d. 15, vol.I);

- certificatul medical constatator al decesului nr. 11 din 05 ianuarie 2013 eliberat în privința cet. Ciuntu Natalia (f.d. 16, vol.I);

- carnetul medical perinatal a cet. Ciuntu (Lungu) Natalia (f.d. 17-31 vol.I);

- raportul de expertiză medico – legală nr. 64 din 03 aprilie 2013, potrivit căruia moartea cet. Ciuntu (Lungu) Natalia, 24 ani, a survenit în rezultatul endomiometritei acute postpartum cu salpingită purulentă bilaterală, ooforită, pelvioperitonită purulentă, care ulterior au dezvoltat sepsis, pneumonie bilaterală, distrofie poliorganică, complicându-se cu șoc bacterian, insuficiență cardio-pulmonară și hepato-renală, edem cerebral cu angajarea trunchiului cerebral în orificiul mare occipital. La lăuza Ciuntu (Lungu) Natalia la 26 decembrie 2012, în ziua externării, au fost stabilite involuția uterului și prezența în cavitatea uterului a cheagurilor de sânge și sânge lichid. Prezența subinvoluției uterului și a cheagurilor de sânge și sânge lichid în cavitatea uterului au necesitat reținerea lăuzei Ciuntu (Lungu) Natalia în staționar pentru o perioadă mai îndelungată (4-5 zile) și tratament adecvat. Lăuza Ciuntu (Lungu) Natalia fost internată în Centrul Perinatal din mun. Bălți la 31 decembrie 2012, în mod urgent, cu sepsis, peritonită difuză și pneumonie septică gravă. Asistența medicală acordată bolnavei Ciuntu (Lungu) Natalia, la 31 decembrie 2012 a fost adecvată, iar finalul nefast s-a datorat stării grave a pacientei. Încălcări ale cerințelor actuale din RM referitor la bolnava Ciuntu (Lungu) Natalia în realizarea tratamentului la 31 decembrie 2012 și în zilele următoare de către personalul medical din Bălți nu au fost. Divergențe de diagnostic clinic și anatomopatologic nu s-au înregistrat. Punctul 19 (I, II.) din „Protocolul de investigație anatomopatologică” nr. 10/5 nu este completat și este doar menționat conform cerințelor formularului nr. 13/e. Decesul bolnavei Ciuntu (Lungu) Natalia probabil putea fi evitat, dacă după naștere se întreprindeau măsurile expuse mai sus. (f.d. 46-53, vol.I);

- hotărârea conferinței clinico-morfopatologice de analiza cazului a mortalitate maternă Ciuntu N. de pe 01 februarie 2013; (f.d. 119, vol.I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 221 din 03 octombrie 2013, potrivit căruia datele prezentate în materialele dosarului penal și în documentele medicale la cazul de deces al lăuzei Ciuntu N., care a născut la 23 decembrie 2012 și a fost externată la domiciliu la 26 decembrie 2012, reinternată ulterior în mod urgent la 31 decembrie 2012 în Centrul Perinatologie or. Bălți, unde și a avut loc decesul pacientei, sunt suficiente pentru determinarea încălcărilor Regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale. Lăuza Ciuntu Natalia cu subinvoluția uterului, cheaguri și sânge în cavitatea uterului și perineul suturat a necesitat reținerea în staționar pentru o perioadă de 4-5 zile în vederea efectuării unui tratament adecvat (fortificarea contracțiilor uterului și înlăturarea resturilor biologice din cavitatea uterului). Astfel, nu s-a asigurat o însănătoșire completă, imperativ prevăzut de art. 17 (1) c) al Legii nr. 264 din 27 octombrie 2005 cu privire la exercitarea profesiei de medic. Determinarea condițiilor de răspundere juridică (ex.: neglijența) nu ține de competența medico-legală, iar acțiunile medicilor concreți se apreciază în raport cu prevederile actelor normative (fișa de post, obligațiile de serviciu, protocoale, ordine, etc.) și nu necesită cunoștințe speciale în domeniul medicinei legale. La reinternarea urgentă

a lăuzei Ciuntu N. la 31 decembrie 2012 în centrul perinatologic Bălți, au fost efectuate toate investigațiile necesare pentru a confirma diagnosticul, dar și au fost întreprinse măsurile corespunzătoare de tratament. Complicația gravă septico-purulentă cu afecțiuni poliorganice la lăuza Ciuntu N. a avut loc la domiciliu prin infectare ascendentă a uterului, după externarea acesteia din staționar la 26 decembrie 2012. Cauza incontestabilă a infectării uterului nu este posibil de stabilit, însă cert este faptul că la externarea din spital era prezent un substrat patologic (uterul în stare de subinvoluție, cu sânge cheaguri și lichid în interiorul său) pentru dezvoltarea infecției (f.d. 137-140 vol. I);

- lista apelurilor telefonice parvenite de la SA „Orange”; (f.d. 162-163, vol.I);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 24 decembrie 2013 (f.d. 164, vol.I);

- certificatul medical constatator al decesului în perioada perinatală nr. 264 din 29 aprilie 2015; (f.d. 18, vol.II);

- adeverință de naștere a copilului Bruma Vlad (f.d. 23, vol.II);

- certificatul de deces seria DC-IV 1325933 din 02 octombrie 2015 care atestă că cet. Bruma Vlad a decedat la data de 28 aprilie 2015 (f.d. 15, vol.II);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 182 din 11 august 2015, conform căruia s-a format concluzia, că la Bruma Maria, copilul a fost extras prin operație cezariană mort. Luând în considerație masa copilului (3330 g), talia (51 cm), circumferința craniului (35 cm), circumferința toracelui (34 cm), lipsa anomaliilor de dezvoltare a ultimului, copilul se consideră viabil. Din aceleași considerente rezultă că, dacă nașterea avea loc mai înainte de extracția lui prin operația cezariană, copilul rămânea viu. Cauza nemijlocită a decesului fătului a fost hipoxia (insuficiența gravă a asigurării lui cu oxigen), cauzată de circulația dublă a cordonului ombilical în jurul gâtului, termenul de sarcină 41-42 săptămâni, prezența lui craniană în varianta posterioară, termenul mare de aflare lui în uter fără avansare prin canalul de naștere. Pe toată durata sarcinii la fătul cet. Bruma M. nu s-au depistat careva patologii. Leziuni corporale la nou-născutul cet. Bruma M. nu au fost. Datele clinice au determinat, că fătul la parturiența Bruma M. s-a angajat în varietatea posterioară (partea occipitală posterior) și a suferit de hipoxie progresantă. Acestea nu au fost cauzate de medicii, care au condus nașterea. Personalul medical care a condus nașterea la Bruma M. nu a diagnosticat prezența posterioară bregmatică a căpșorului fătului, situație care a cauzat lipsa avansării fătului prin canalul de naștere, cu declanșarea hipoxiei progresante a fătului, care a și cauzat decesul intrauterin al copilului. În același context e necesar de remarcat că, suferința de hipoxie intrauterină a fătului, care a fost diagnosticată târziu, este contraindicație pentru introducerea medicamentului „oxitocin” intravenos, care în cazul dat a fost utilizat. În timpul nașterii la parturiența Bruma M. nu s-a apreciat corect apariția hipoxiei intrauterine a fătului și s-a decis cu întârziere necesitatea operației cezariene urgente. Manifestărilor clinice la copil (variante posterioară de angajare a craniului fătului, lipsa mișcării lui prin canalul de naștere, suferința lui de hipoxie intrauterină progresantă), consemnate la 28 aprilie 2015 între orele 19:00-20:00, au fost ca indicații pentru finalizarea nașterii prin operație cezariană urgentă în scopul extragerii copilului viu. Acțiunile

întârziată a medicilor, care au condus nașterea la Bruma M. au adus la hipoxia progresantă intrauterină a fătului și decesul lui. (f.d. 44-52 vol.II);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 07 supl. din 01 februarie 2016, potrivit căruia documentația medicală prezentată comisiei de experți judiciari medico-legali pe cazul cet. Bruma M. conține informație suficientă pentru evaluare medico-legală obiectivă și definitivă în contextul indicat: au fost sau nu încălcate regulile și metodele de acordare a asistenței medicale necesară în astfel de cazuri. Nașterea la cet. Bruma M. cu prezentația posterioară a fătului, a fost condusă conservativ. Necatînd la faptul, că căpușorul fătului s-a aflat la intrare în bazinul mic fără avansare în canalul de naștere timp îndelungat - 6 ore, stimularea activității de naștere prin utilizarea oxitocinei a fost întârziată. Alte măsuri medicale oportune (extragerea fătului prin cezariană la timp) pentru soluționarea situației create, nu au fost aplicate. Conform inscripțiilor din fișa medicală a bolnavului de staționar nr. 1465, nașterea a fost condusă de medicii Celac A., Cebotari N. Medicii care au condus nașterea la cet. Bruma M. au admis neîndeplinirea cerințelor expuse în Ghidurile B și C - peste 1-2 ore de absență a înaintării căpușorului fătului prin canalul de naștere (28 aprilie 2015 ora 15:30-17:30) a fost necesară rezolvarea situației prin activarea forțelor de contracție a uterului, profilaxia fătului, finisarea nașterii. Neefectuarea măsurilor sus indicate, a prelungit suferința fătului, care s-a exprimat prin hipoxie intrauterină gravă, progresantă, finalizată cu decesul intrauterin al fătului. Medicii care au condus nașterea cet. Bruma M. (Celac A. și Cebotari N.) ambii fiind medici obstetricieni - ginecologi pe specialitate, au admis în egală măsură aceleași deficiențe. La transferarea parturientei Bruma M. în sala de naștere și apoi pe tot parcursul aflării în ea, a fost necesară monitorizarea permanentă a caracterului contracțiilor uterului, stării fătului și întreprinderea măsurilor necesare, reieșind din situația concretă în dinamică. (f.d. 121-124 vol.II);

- fișa medicală a bolnavului staționar nr. 1463 a cet. Bruma Maria;
- carnetul medical perinatal a cet. Bruma Maria (f.d. 165-175, vol.III);
- buletinul de analiză nr. 490/33 din 18 noiembrie 2014 (f.d. 179 verso vol.III);

- certificatul medical privind examenul ecografic în trimestrul II de sarcină a cet. Bruma Maria (f.d. 180-181 vol.III);

- ordinul nr. 23 din 20 februarie 2013; (f.d. vol.III);

- extras din procesul-verbal nr. 1 al conferinței clinico-morfologice pentru mortalitatea maternă de pe 01 februarie 2013; (f.d. vol. III).

Prima instanță a statuat, că probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând pe deplin vinovăția lui Celac Andrei în sensul învinuirii aduse, în deplină măsură.

3.1. Referitor la episodul privind decesul cet. Ciuntu (Lungu) Natalia, prima instanță a conchis, că în cadrul ședinței de judecată vina inculpatului în comiterea infracțiunii a fost dovedită pe deplin atât prin declarațiile succesoriului părții vătămate și martorilor, care au indicat că Celac Andrei în calitate de medic

obstetrician – ginecolog, având o înțelegere verbală cu cet. Ciuntu Natalia, s-a angajat să asiste la nașterea copilului acesteia și să-i acorde asistență medicală după naștere, cât și prin probele scrise: certificatul de deces seria DC-IV 1137085 din 10 ianuarie 2013; certificatul medical constatator al decesului nr. 11 din 05 ianuarie 2013; carnetul medical perinatal; raportul de expertiză medico-legală nr. 64 din 03 aprilie 2013; raportul de expertiză medico-legală nr. 221 din 03 octombrie 2013; lista apelurilor telefonice; procesul-verbal de examinare a obiectului; certificatul medical constatator al decesului în perioada perinatală – prin care se confirmă că defuncta Ciuntu Natalia la 23 decembrie 2012 a născut un copil, la data de 26 decembrie 2012 a fost externată din spital, respectiv, inculpatul, ignorând prevederile acordului privind asigurarea parteneriatului la naștere, ce prevedea supravegherea lăuzei pe toată perioada de lăuzie până la externarea acesteia, nu a examinat starea sănătății acesteia, permițând externarea prematură a Nataliei Ciuntu, ca rezultat la ce a survenit decesul acesteia.

Instanța a reținut, că conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 64 și 221, se atestă că la cet. Ciuntu Natalia a fost constatată subinvoluția uterului, cheaguri și sânge în cavitatea uterului și perineul suturat, fapt care a necesitat reținerea în staționar pentru o perioadă de 4-5 zile în vederea efectuării unui tratament adecvat (fortificarea contracțiilor uterului și înlăturarea resturilor biologice din cavitatea uterului). Astfel, nu s-a asigurat o însănătoșire completă, imperativ prevăzut de art. 17. (1) lit. c) al Legii nr. 264 din 27 octombrie 2005 cu privire la exercitarea profesiei de medic.

Cauza dezvoltării complicațiilor septico-purulente cu afecțiuni poliorganice la lăuza Ciuntu Natalia au avut loc la domiciliu prin infectare ascendentă a uterului, după externarea acesteia din staționar la 26 decembrie 2012, întrucât nu s-a asigurat o însănătoșire completă.

Astfel, conform datelor clinice menționate, instanța a conchis, că pacienta Ciuntu Natalia, a fost externată precoce, iar personalul medical implicat în asistența medicală a pacientei nu a asigurat o însănătoșire completă.

Conform declarațiilor medicilor-martori și a inculpatului, rezultă că pacienta Ciuntu Natalia în perioada respectivă a fost supravegheată de către medicul Celac Andrei, care a asistat nemijlocit la nașterea copilului.

Prima instanță a apreciat ca fiind neîntemeiat argumentul inculpatului privind faptul că defuncta după externare din spital nu l-a contactat pentru a-i comunica despre starea de sănătate, respectiv inculpatul nu a cunoscut care este starea de sănătate a defunctei, or, potrivit acordului privind asigurarea parteneriatului la naștere, inculpatul s-a obligat să acorde servicii de supraveghere a lăuzei pe toată perioada de lăuzie până la externarea acesteia, iar conform raportului de expertiză se atestă că medicul nu a asigurat o însănătoșire completă, fapt ce ulterior a dus la decesul lui Ciuntu Natalia, decesul fiind în legătură cauzală cu neacordarea serviciilor medicale complete.

În aceeași ordine de idei, instanța a conchis că, ținând cont de încheierea între inculpat și defunctă a acordului privind asigurarea parteneriatului la naștere, inculpatul primind o remunerație pecuniară, acesta urma de sine stătător să

contacteze pacienta întru a afla starea acesteia, mai ales ținând cont de faptul că nu a fost prezent la externarea ei.

Ca urmare, instanța a conchis că inculpatul nu a dat dovadă de responsabilitate și diligența necesară și a manifestat o atitudine nepăsătoare și indiferentă la faptul externării lăuzei Ciuntu Natalia fără prezența lui și fără a fi examinată de către dânsul la externare, așa cum anume cu el pacienta a încheiat acordul de parteneriat.

Instanța a conchis, că în cazul când pacienta este externată în lipsa medicului în care a avut încredere și cu care a încheiat acord de prestare a serviciilor, acest medic urma cel puțin să o telefoneze când a revenit la serviciu ca să se asigure că pacienta se simte bine și starea ei de sănătate nu s-a înrăutățit. Nefiind exclus faptul, că dacă inculpatul o telefona în câteva zile, avea să afle că pacienta are temperatura ridicată, amețeli, slăbiciuni, respectiv decesul putea fi evitat dacă infecția avea să fie oprită în primele zile.

Prima instanță a apreciat critic argumentul apărării privind dezacordul cu rapoartele de expertiză medico-legală, deoarece, de către partea apărării nu a fost prezentat un raport de expertiză judiciară care ar combate concluziile raportului anterior, cu atât mai mult că experții au fost preîntâmpinați de răspundere penală pentru prezentarea concluziilor false.

Instanța a conchis că în cadrul unui proces penal, raportul de expertiză medico-legală, efectuat de către experți judiciari atestați, prezintă o valoare probantă supremă concluziei medicilor la nivel intern a unității medicale, așa cum în comisia internă participă mai mulți medici din diferite domenii, cu diferite calificări și stagii de muncă, nu sunt preîntâmpinați de răspundere penală și nu sunt experți judiciari.

La fel, instanța a respins solicitarea părții apărării de pronunțare a unei sentințe de achitare, dat fiind faptul că acțiunile inculpatului au fost corect încadrate și temeuri de achitare nu au fost constatate, iar probele cercetate și apreciate în coroborare dovedesc deplin vina inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

3.2. Cu referire la episodul din 27 aprilie 2015 privind decesul cet. Bruma Vlad, instanța de judecată de asemenea a conchis, că în cadrul ședinței de judecată vina inculpatului în comiterea infracțiunii a fost dovedită pe deplin atât prin declarațiile părții vătămate și martorilor, care au indicat că Celac Andrei, în calitate de medic obstetrician – ginecolog urma să acorde asistență medicală specializată în timpul nașterii lăuzei Bruma Maria, cât și prin probele scrise: certificatul medical constatator al decesului în perioada perinatală nr. 264 din 29 aprilie 2015; adeverința de naștere a copilului Bruma Vlad; certificatul de deces seria DC-IV 1325933 din 02 octombrie 2015; raportul de expertiză medico-legală nr. 182 din 11 august 2015; raportul de expertiză medico-legală nr. 07 supl. din 01 februarie 2016; fișa medicală a bolnavului staționar nr. 1463 a cet. Bruma Maria; carnetul medical perinatal a cet. Bruma Maria; buletinul de analiză nr. 490/33 din 18 noiembrie 2014; certificatul medical privind examenul ecografic în trimestrul II de sarcină a cet. Bruma Maria - prin care se confirmă că la data de 28 aprilie 2015, inculpatul a supravegheat și a acordat asistență medicală la nașterea copilului

parturienta Bruma Maria, a admis încălcarea din neglijență a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale, ca rezultat la ce a survenit decesul copilului.

Prima instanță a remarcat, că conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 182 și 07 supl., se atestă că personalul medical care a condus nașterea la Bruma M. nu a diagnosticat prezentația posterioară bregmatică a căpușorului fătului, situație care a cauzat lipsa avansării fătului prin canalul de naștere, cu declanșarea hipoxiei progresante a fătului, care a și cauzat decesul intrauterin al copilului. În același context e necesar de remarcat că, suferința de hipoxie intrauterină a fătului, care a fost diagnosticată târziu, este contraindicație pentru introducerea medicamentului „oxitocin” intravenos, care în cazul dat a fost utilizat. Acțiunile întârziate a medicilor, care au condus nașterea Mariei Bruma au adus la hipoxia progresantă intrauterină a fătului și decesul lui. Medicii care au condus nașterea cet. Bruma M. (A. Celac și N. Cebotari), ambii fiind medici obstetriciani-ginecologi de specialitate, au admis în egală măsură aceleași deficiențe.

Conform declarațiilor medicilor-martori și a inculpatului rezultă că pacienta Bruma Maria în perioada respectivă a fost supravegheată de către medicul Celac Andrei.

Prima instanță a respins argumentul apărării privind aprecierea critică a rapoartelor de expertiză medico-legală, întrucât expertul judiciar este persoana calificată și abilitată conform legii să efectueze expertize și să formuleze concluzii în specialitatea în care este autorizată, expertul dispune de cunoștințe speciale și procedee tehnico-științifice pentru formularea unor concluzii argumentate cu privire la anumite fapte și circumstanțe ce pot servi drept probe într-un proces judiciar. Totodată, instanța a reținut, că de către partea apărării nu a fost prezentat un raport de expertiză judiciară care ar combate concluziile raportului anterior, cu atât mai mult că experții au fost preîntâmpinați de răspundere penală pentru prezentarea concluziilor false.

Instanța a apreciat ca fiind neîntemeiat argumentul părții apărării precum că învinuirea adusă inculpatului este abstractă, nu conține care anume reguli sau metode de acordare asistenței medicale au fost încălcate, or, actul de învinuire conține normele legale în domeniul acordării asistenței medicale în așa mod încât pacientului să-i fie acordată o asistență medicală calitativă și la timp.

Cu privire la argumentul apărării privind nulitatea actului juridic din motivul încălcării cerințelor art. 63 Cod de procedură penală, adică punerea sub învinuire peste termenul de 3 luni în lipsa autorizației judecătorului de instrucție, care atrage nulitatea actelor procedurale emise pe acest capăt de acuzare, instanța l-a apreciat ca fiind neîntemeiat, reținând în acest sens, că Celac Andrei a fost recunoscut în calitate de bănuț la data de 25 septembrie 2015, prin ordonanța de punere sub învinuire din 24 decembrie 2015, Celac Andrei a fost pus sub învinuire de către organul de urmărire penală, actul juridic fiindu-i adus la cunoștință inculpatului la data de 28 decembrie 2015, astfel, fiind respectat termenul imperativ prevăzut de art. 63 alin. (2) Cod de procedură penală.

În aceeași ordine de idei, instanța a conchis că este irelevant faptul precum că ordonanța de punere sub învinuire i-a fost adusă la cunoștință peste termenul de 3 luni, or, în speță calitatea persoanei în cadrul procesului penal a fost schimbată prin actul din 24 decembrie 2015.

Prima instanță a apreciat ca neîntemeiată și solicitarea părții apărării privind pronunțarea unei sentințe de achitare, dat fiind faptul că acțiunile inculpatului au fost corect încadrate și temeiuri de achitare instanța nu a constatat, iar probele cercetate și apreciate în coroborare dovedesc deplin vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Faptul că inculpatul nu recunoaște vina, instanța l-a apreciat ca pe o metodă de apărare, menționând că nerecunoașterea vinei de către inculpat nu poate fi echivalată cu achitarea acesteia, fiind constatată complet vina inculpatului, temeiuri de achitare nefiind stabilite.

3.3. La capitolul individualizării pedepsei, prima instanță a ținut cont de prevederile art. art. 7, 75, 61, 84 alin. (1) Cod penal, menționând că inculpatul a săvârșit două infracțiuni din categoria celor mai puțin grave, săvârșite din imprudență, în rezultatul acțiunilor căruia a survenit decesul a 2 persoane, respectiv reeducarea inculpatului poate fi îndeplinită doar prin privarea acestuia de libertate pe un termen de 2 ani, cu aplicarea pedepsei complementare.

3.4. Cu referire la prevederile art. art. 219, 225 alin. (2) Cod de procedură penală, prima instanță a constatat, că Bruma Maria, Ciuntu Sergiu și Lungu Stepan au fost recunoscute în calitate de părți civile, prejudiciul cauzat fiind incontestabil, întrucât a fost dovedit prin probe anexate la materialele cauzei.

Instanța de judecată a statuat, că prejudiciul moral este incontestabil, având în vedere suferința mamei în cazul decesului pruncului său și suferința soțului și tatălui în cazul decesului soției, respectiv, fiicei, motiv din care instanța a dispus încasarea sumelor de câte 100000 lei pentru fiecare parte civilă, cu titlu de prejudiciu moral, considerând suma echitabilă, precum și având în vedere situația financiară atât a părților civile, cât și a inculpatului, în rest, respingând acțiunile civile.

4. Avocatul Procopciuc Angela în numele inculpatului și inculpatul Celac Andrei, au contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motivul lipsei faptului infracțiunii și respingerea acțiunilor civile înaintate.

Cu referire la episodul privind decesul cet. Ciuntu Natalia, au menționat că nevinovăția lui Celac Andrei este dovedită prin: declarațiile martorilor Manoil Svetlana, Celac Angela, Naghirneac Ninel, Nedelciuc Petru, Leșanu Tatiana, declarațiile expertului Tighineanu Sergiu, protocolul de investigație clinică anatomopatologică nr. 10/5 din 05 ianuarie 2013, fișa de post al medicului ginecologic aprobat prin ordinul medicului șef SCM Bălti din 12 februarie 2013 cap.2 p.8, declarațiile depuse de inculpatul Celac Andrei în ședința de judecată în prima instanță de fond, prin care nu-și recunoaște vinovăția de cele incriminate.

A invocat apărarea, că instanța urma să ia în considerație rezultatele Comisiei de medici, care în concluzii au constatat că, acțiunile medicale executate în privința lui Ciuntu Natalia au fost corecte, iar transferul lăuzei din SC Sîngerei la

CP Bălți a întârziat cu 6 ore. Tratatamentul medical s-a efectuat conform Protocoalelor de management pentru diagnosticări. Comisia nu a constatat că, medicul de naștere a încălcat careva Reguli de acordare a ajutorului medical, cât și nu este constatat că, a avut careva tangențe cu externarea lăuzei, ori această externare nu este în legătură cu urmările survenite la lăuză la 31 decembrie 2012.

La fel, a menționat că, pacienta Ciuntu Natalia a încălcat prevederile Acordului din 23 decembrie 2012 anexat la Fișa de naștere prin care benevol și-a exprimat consimțământul conștient pentru respectarea indicațiilor și recomandărilor medicilor, asumându-și responsabilitatea pentru orice încălcare a Regulilor de comportament și neîndeplinirea Recomandațiilor primite, pentru care și-a pus semnătura.

Din actul de expertiză, nu se dau cert care anume Reguli au fost încălcate la externare, iar posibilitatea survenirii bolii peste 4 zile din cauza cheagurilor existente și evitarea decesului lăuzei a fost concluzionată cu probabilitate necesitatea reținerii 4-5 zile pentru tratament adecvat, nu este prescrisă de nici o Regulă sau Protocoale de investigație anatomopatologică.

Ba mai mult, din Fișa medicală staționară a lăuzei, anexată la materialele dosarului penal, se întrevide că hotărârea de a fi externată a luat-o medicul Cebotari Nelea de comun cu șeful secției Naghirneac Ninel și nicidecum de Celac Andrei.

În opinia apărării, acuzarea nu a demonstrat nici semnul calificativ că careva Reguli și Metode de acordare a asistenței medicale la naștere au fost încălcate și nici că Celac Andrei a externat-o pe Ciuntu Natalia, ori aceasta latură obiectivă nu a fost executată de pretinsul subiect al pretinsei infracțiuni prevăzute de art. 213 Cod penal - Celac Andrei.

A mai menționat apărarea, că la 31 decembrie 2012 Ciuntu Natalia s-a internat în secția ginecologie cu infecție vaginală-trihomoniază, care la externare nu era prezentă în frotiul vaginal colectat, ceea ce denota că infecția a fost dobândită în condiții casnice și nu în staționară, cu atât mai mult nu de la cheagurile de sânge ramase în uter la externare. Astfel, nu s-a dovedit legătura cauzală dintre decesul victimei și acțiunea de externare a ultimei.

Cu referire la episodul decesului pruncului Bruma Maria, apărarea a invocat dezacordul cu concluziile experților din raportul nr. 182 din 11 august 2015, care menționează că, medicii tardiv au diagnosticat prezența bregmatică a căpșorului fătului, deoarece conform Fișei medicale nu se denotă despre prezentarea bregmatică, deoarece din descrierea craniului fătului de medicii patologo-anatom „...s-a stabilit că Bosa serosanguinală a fost în regiunea parietal-occipitală a capului”, pe când la prezența bregmatică Bosa urma să se afle în regiunea bregmei, deci, avansarea fătului prin canalul de naștere era prezentă.

La fel, suferința de hipoxie a început cu 20 min până la intervenția chirurgicală și nu a fost diagnosticată târziu, fapt confirmat prin fixările cardiopogramei, adică, concluzia experților în p. 7.8 nu este obiectivă.

Aici, conform Fișei medicale progresarea căpșorului fetal prin canalul de naștere nu a avut loc, fapt confirmat prin înregistrarea dilatării colului uterin de 7-8 cm, fapt ce nu permite căpșorului să avanseze în bazin.

Constatările experților privind manifestările clinice la făt nu sunt fixate între orele 19.00-20.00, experții descriu niște manifestări care în realitate nu au avut loc, de aceea concluzia lor că aceste manifestări au indicații directe pentru finisarea nașterii prin cezariană urgentă în scopul extragerii fătului viu, sunt denaturate, neobiective, care nu corespund faptului și adevărului - deci, sunt concluzii neobiective, date de persoane care nu sunt specialiști în domeniul ginecologiei și obstetricii și nu pot fi puse în baza acuzației.

Concluziile din p.9 sunt denaturate, deoarece acțiunile medicilor nu au fost întârziate (fapt confirmat de martorii Nedelciuc și Cebotari) în luarea deciziei de a executa cezariana, hipoxia intrauterină nu era progresată, dar acuză și nu a putut executa cezariana și mai urgent de 20 min, deoarece în incinta CP Bălți nu sunt săli de operații direct în secții obstetricale pentru a urgenta timpul executării cezarienei până la 10 min.

A invocat apărarea și dezacordul cu concluzia experților, care denotă că medicamentul oxitocina intravenos utilizat în cazul dat a fost contraindicat, deoarece situația bregmatică nu este stabilită, iar insuficiența forțelor de travaliu pe fond de anestezie epidurală este posibilă numai cu acest preparat, reieșind din literatura de specialitate.

La fel, apărarea a criticat și concluzia experților nr. 07 din 01 februarie 2016 (suplimentară), deoarece experții nu indică concret care punct din aceste Ghiduri au fost încălcate, deoarece nici unul din Ghidurile indicate nu prevede că avansarea căpșorului are loc la o dilatare necompletă a colului uterin, fapt notoriu, anume după injectarea oxitonicii intravenos s-a ajuns la dilatarea completă a colului uterin, care a fost fixată numai la ora 22:30, suferința fetală fiind înregistrată la 23:23, fapt constatat prin cardiopograma, operația cezariană a început la ora 23:55, astfel, acțiunile medicilor nu au fost întârziate.

Rapoartele de expertiză sunt incomplete și sunt îndoeli în concluziile lor, iar acestea nu au fost înlăturate prin audierea experților în ședința de judecată, fapt ce reprezintă un dubiu ce urmează a fi interpretat în favoarea inculpatului.

Consideră apărarea, că este neclară poziția procuraturii, care se bazează pe același act de expertiză în care se indică niște acțiuni ce reprezintă încălcarea Ghidurilor B și C de către ambii medici, iar unul este scos de sub urmărire penală, altul este trimis în judecată, ori, procuratura a încălcat în acest caz art. 20 din Recomandările Consiliului Europei nr. 19-2000, „Cu privire la rolul procurorului în sistemul de justiție penală”, prin prisma art. 6 CEDO privind excluderea urmăririi penale în privința unei persoane cu obligații responsabile și lăsarea sub urmărire penală a altei persoane fără responsabilități, reprezentând o încălcare a dreptului fundamental, prevăzut de art. 6 CEDO - dreptul la un proces echitabil și contradictoriu.

Au indicat la încălcări de procedură care duc la nulitatea actelor juridice conform art. 251 Cod de procedură penală, și anume: învinuirea din 31 martie 2016, adusă cu încălcarea termenului de 3 luni, s-au invocat încălcări ale Ghidurilor B, C, indicând că aceste acuzații sunt stabilite în Raportul de expertiză nr. 182 din 11 august 2015, însă, acest Raport nu denotă despre asemenea încălcări și circumstanțe stabilite, iar concluziile din raportul nr. 7 din 01 februarie

2016, nu se incriminează inculpatului; pe episodul lui Bruma Maria, i s-a adus bănuirea la 25 septembrie 2015, prin încălcarea cerințelor art. 63 Cod de procedură penală, învinuirea a fost înaintată numai la 28 decembrie 2015, (ulterior 31 martie 2016), adică peste 3 luni și în lipsa autorizației judecătorului de instrucție de prelungire a termenului de înaintare a bănuirii, fapt care conform art. 251 Cod de procedură penală, duce la nulitatea ordonanței de învinuire.

Concluzia judecății este contradictorie și nemotivată la cest capitol, deoarece înaintarea învinuirii conform art. art. 281, 63 Cod de procedură penală, se consideră nu din ziua emiterii, dar din ziua aducerii la cunoștință, norme de drept interpretate eronat.

Prin ordonanța procurorului din 24 decembrie 2015, adusă la cunoștință la 28 decembrie 2015, se invocă anumite circumstanțe pe episodul Bruma Maria, iar prin altă ordonanță de punere sub învinuire din 31 martie 2015, adusă la cunoștință în aceeași zi, se aduc învinuiri pe același episod Bruma Maria, cu alte circumstanțe (ghidurile B și C, etc...) cu același raport de expertiză nr. 182 din 11 august 2015, în care nu se denotă despre încălcarea Ghidurilor B și C.

Astfel, ultima acuzație din 31 martie 2015 se regăsește în rechizitoriu, însă ultima învinuire nu o modifică pe cea din 24 decembrie 2015, nici nu o completează, fapt care duce la încălcarea principiului dublei urmăriri penale pe același fapt încălcare stabilită de protocolul nr. 4 art. 7 adițional CEDO.

Astfel, ordonanța din 24 decembrie 2015 fiind nulă, iar cea din 31 martie 2015 fiind în baza rechizitoriului este cu încălcarea termenului de 3 luni.

A mai invocat că acuzatorul de stat a solicitat aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării ei, însă prima instanță i-a stabilit o pedeapsă cu executare reală.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 mai 2018, a fost admis apelul, casată sentința și rejudecată cauza cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Celac Andrei a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 213 lit. b) Cod penal, pe episodul privind decesul cet. Ciuntu Natalia și de art. 213 lit. b) Cod penal, pe episodul privind decesul pruncului cet. Bruma Maria, din motiv că faptele nu au fost săvârșite de inculpat.

5.1. Pentru pronunțarea soluției nominalizate, instanța de apel a statuat, că prima instanță a judecat unilateral și superficial cauza, în lipsa unei cercetări obiective a probelor, cu aprecierea eronată a împrejurărilor de fapt, iar ca rezultat constatarea greșită a aspectelor de drept, ce au dus la emiterea pe caz a unei soluții neîntemeiate și eronate.

Așadar, cu referire la episodul privind decesul cet. Ciuntu Natalia, analizând probatoriul adus de acuzare lui Celac Andrei, instanța de apel a conchis că învinuirea adusă acestuia este neconcretă și neconfirmată prin probe, iar acțiunile lui nu sunt în legătură cauzală cu fapta reținută de procuror.

Având în susținere prevederile art. 8 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, instanța de apel a considerat că acuzarea nu a demonstrat nici semnul calificativ că careva Reguli și Metode de acordare a asistenței medicale la naștere au fost încălcate, și nici că Celac Andrei a externat-o pe Ciuntu Natalia, ori această latură

obiectivă nu a fost executată de pretinsul subiect al pretinsei infracțiuni prevăzute de art. 213 Cod penal - Celac Andrei.

Instanța de apel a admis argumentele apelanților și probele pe care le-au prezentat în confirmarea nevinovăției lui Celac Andrei, constatând că din probele enunțate în acțiunile lui Celac Andrei nu sunt constatate încălcări ale cărorva reguli și metodici de acordare a asistenței medicale, care au dus la deces.

La fel, din actul de expertiză nu se dau cert care anume Reguli au fost încălcate la externare. Ba mai mult, din Fișa medicală staționară a lăuzei, anexată la materialele dosarului penal, se întrevește că hotărârea de a fi externată a luat-o medicul Nelea Cebotari de comun cu șeful secției Naghirneac Ninel și nicidecum de medicul Celac Andrei.

Cu referire la episodul privind decesul pruncului cet. Bruma Maria, instanța de apel a statuat, că analizând probatoriul adus de acuzare lui Celac Andrei, învinuirea adusă acestuia este neconfirmată.

Astfel, însăși partea-vătămată Bruma Maria fiind audiată în ședința instanței de apel, sub jurământ a declarat: *„nu îl consideră vinovat pe Celac Andrei, deoarece s-a stabilit că, fără acordul d-nei Cebotari nu putea să se facă operația de cezariană ... consideră că efectuarea cazarienei trebuia realizată în momentul în care a propus d-nul Celac...”*.

Instanța de apel a reținut, că în ședința primei instanțe au fost audiați un șir de martori Nedelciuc Petru, Naghirneac Ninel, Cebotari Nelea, Pcela Ala (personalul medical), care de fapt au declarat că medicul Celac Andrei a întreprins toate acțiunile necesare la procesul nașterii, a convocat Consiliul medical, a pus întrebarea de cezariană, însă, medicul de gardă Cebotari Nelea nu a permis, spunând ca nașterea va fi naturală. La momentul când au apărut primele simptome de suferință a bătailor cordului fetal, a 3 oară fiind propusă operație de cezariană, Cebotari a decis de a opera, pacienta a fost operată în 7 min. Transferată la et. 3 în sala de operație și au purces la cezariană. Copilul s-a născut roz, dar fără suflare, s-a stabilit decesul de la strangulare cu cordonul ombilical.

Ca urmare, instanța de apel a admis probatoriul adus de apărare, care de asemenea confirmă nevinovăția lui Celac Andrei, și anume declarațiile martorului Tcaciuc Ludmila, care a menționat, că *„pacienta Bruma Maria a fost examinată de către medicul Cebotari în jurul orelor 11:00. La ora 15:00, medicul Celac Andrei a venit la serviciu... medicul Cebotari a consultat pacienta și a insistat ca ea să nască pe cale naturală. Peste ceva timp, iar au început problemele cu inima și a fost chemat medicul Cebotari, unde Celac Andrei a insistat la intervenția urgentă a operației cezariene, însă Cebotari a consultat pacienta și a comandat ca să o așeze pe scaun și să nască de sine stătător. Peste ceva timp iarăși s-au început problemele cu inima și pacienta a fost ridicată de urgență în sala de operație (f.d. 209-210, vol.III).*

De asemenea instanța de apel, a reținut că la consfătuirea Consiliului medical privind cazul decesului fătului Bruma Maria, s-a concluzionat - decesul fătului era inevitabil, iar primele episoade de suferință fetală nu au fost temeiuri pentru deciderea operației prin cezariană, iar la apariția primelor simptome de suferință fetală severă, s-a luat decizia de cezariană imediat și rapid la timp a fost efectuată,

în limitele stabilite de Ghidurile și Protocoalele de perinatologie, permise până la 30 min, dar s-a efectuat în 20 min.

Concluziile experților, prin care se concluzionează că medicii, care au condus nașterea au încălcat Ghidurile B și C, dar nu indică concret care punct din aceste Ghiduri au fost încălcate, deoarece nici unul din Ghidurile indicate nu prevede că avansarea căpșorului are loc la o dilatare necompletă a colului uterin, fapt notoriu, anume după injectarea oxitocinei intravenos s-a ajuns la dilatarea completă a colului uterin, care a fost fixată numai la ora 22:30, suferința fetală fiind înregistrată la 23:23, fapt constatat prin cardiopograma, operația cezariană a început la ora 23:55, astfel acțiunile medicilor au fost întârziate.

Instanța de apel a considerat că învinuirea adusă lui Celac Andrei nu este concretă, ori indicarea că au fost încălcate Ghidurile B și C nu este indicat ce sunt acestea - acte normative, reguli, metodici, care articol, punct. Urma să fie indicat un act normativ care prevede că la asemenea situații urmează a proceda anume așa și nu altfel, iar medicii au încălcat regula de a proceda astfel. Or, nici expertul Tighineanu Sergiu în ședința instanței de apel nu a putut concret indica care normă din aceste Ghiduri au fost încălcate, ultimul menționând că Ghidul nu fixează concret comportamentul medicului la acordarea asistenței medicale la naștere, ci doar recomandă, orientează medicii spre luarea deciziilor în consiliu în dependență de factorii clinici obiectivi determinați la momentul deciziei privind tratamentul medical.

Instanța de apel a admis argumentele apelantului care invocă faptul că nu este clară nici poziția procuraturii, care se bazează pe același act de expertiză în care se indică niște acțiuni ce reprezintă încălcarea Ghidurilor B și C de către ambii medici, iar unul este scos de sub urmărire penală, altul este trimis în judecată, ori, procuratura a încălcat în acest caz art. 20 din Recomandările Consiliului European nr. 19-2000 „Cu privire la rolul procurorului în sistemul de justiție penală”, prin prisma art. 6 CEDO privind excluderea urmăririi penale în privința unei persoane cu obligații responsabile și lăsarea sub urmărire penală a altei persoane fără responsabilități, reprezentând o încălcarea dreptului fundamental, prevăzut de art. 6 CEDO - dreptul la un proces echitabil și contradictorial.

6. Procurorul, în termenul prevăzut de lege, invocând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și menținerea în vigoare a sentinței.

În argumentarea recursului menționează, că soluția instanței de apel este neîntemeiată, deoarece vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 213 lit. b) Cod penal, este pe deplin dovedită prin probele legal colectate la faza urmăririi penale și administrate în instanțele de judecată.

La adoptarea deciziei de achitare a inculpatului, instanța de apel nu a dat deplină eficiență prevederilor art. art. 417 alin. (1) pct. 8), 95 alin. (1), 100 alin. (4) Cod de procedură penală, a făcut apreciere incorectă probelor, dând prioritate declarațiilor inculpatului care și-a negat vina în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Totodată, consideră acuzatorul de stat că probele administrate în cauză corespund cerințelor stipulate la art. 101 Cod de procedură penală și pot fi puse la

baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând pe deplin vinovăția lui Celac Andrei în sensul învinuirii aduse.

Astfel, susține că în cadrul examinării dosarului în instanțele de judecată s-a constatat cu certitudine faptul că între Ciuntu (Lungu) Natalia și Celac Andrei a fost o înțelegere ce ține de asistarea nașterii copilului acesteia și acordarea asistenței medicale după naștere. Acest fapt a fost declarat de către succesorul părții vătămate Lungu Stepan (f.d. 33-36, vol.III); de către martorul Ciuntu Sergiu, care era soțul lui Ciuntu Natalia (f.d. 40-41, vol.III) și de către martorul Lungu Svetlana, mama lui Ciuntu Natalia (f.d. 57-58, vol.III), acest fapt fiind recunoscut și de însăși inculpat.

La fel, se constată cu certitudine, ca Ciuntu (Lungu) Natalia în ziua externării, la data de 26 decembrie 2012 a fost examinată de către Celac Andrei și i-a spus ca totul este în regulă, iar după examenul ultrasonografic aceasta fost externată de medicul de salon Cebotari Nelea, fiind informat despre acesta Celac Andrei prin intermediul soției sale, Celac Angela, și permițând externarea.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 64 din 03 aprilie 2013 moartea lui Ciuntu Natalia a survenit în rezultatul endomiometriei acute postpartum cu salpingită purulentă bilaterală, oofrită, pilvioperitonită purulentă care ulterior au dus la sepsis, pneumonie bilaterală, distrofie poliorganică complicându-se cu șoc bacterian, insuficiență cardio-pulmunară și hepato-renală, edem cerebral cu angajarea trunchiului cerebral în orificiu mare occipital (f.d. 46-53, vol.I).

Prin raportul de expertiză medico-legală nr. 221 din 03 octombrie 2013 se constată ca conform datelor prezentate în dosarul penal și documentelor medicale la cazul de deces a lui Ciuntu Natalia sunt suficiente pentru determinarea încălcărilor Regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale. Lăuza Ciuntu Natalia cu subinvoluția uterului, cheaguri și sânge în cavitatea uterului și perineul suturat a necesitat reținerea în staționar pe o perioadă de 4-5 zile în vederea efectuării unui tratament adecvat (f.d. 137-140, vol.I)

Expertul judiciar Tighineanu Sergiu, fiind audiat în instanța de judecată a declarat despre faptul că deoarece în urma investigațiilor ultrasonografice în cavitatea uterină s-au depistat cheaguri și sânge lichid, pacienta Ciuntu (Lungu) Natalia urma să se afle sub supravegherea medicului (f.d. 199-200, vol.I)

La fel, menționează că pe cazul Ciuntu Natalia vinovăția lui Celac Andrei este demonstrată și prin declarațiile martorilor Cebotari Nelea (f.d. 53-54, vol.III); Manoil Svetlana (f.d. 120-122, vol.III).

Cu referire la episodul decesului pruncului Bruma Maria, acuzatorul de stat invocă că vinovăția inculpatului este dovedită prin raportul de expertiză medico-legală nr. 182 din 11 august 2015 (f.d. 44-52, vol.II); raportul de expertiză medico-legală suplimentară nr. 07 din 01 februarie 2016 în care este indicat expres că medicii care au asistat nașterea lui Bruma Maria (Celac Andrei și Cebotari Nelea) în egală măsură au admis aceleași deficiențe (f.d. 121-124, vol.II); declarațiile expertului Tighineanu Sergiu în instanța de apel, care a declarat că supravegherea din partea medicilor care au asistat nemijlocit la nașterea copilului lui Bruma Maria a fost insuficientă. Medicul trebuia să realizeze operația cezariană

În cazul când s-a constatat momentul potrivit, reieșind din cunoștințele pe care le are pentru a evita consecințele. În cazul dat căpșorul fătului era blocat, fătul nu se cobora, trebuia urgent să fie efectuată cezariana.

Ce ține de constatarea instanței de apel precum că ulterior cazului decesului fătului lui Bruma Maria, a avut loc o consfătuire a Consiliului medical, în cadrul căruia s-a concluzionat că decesul fătului era inevitabil, iar primele episoade de suferință fetală nu au fost temeiuri de a efectua operația de cezariană, iar la apariția primelor simptome de suferință fetală severă, s-a luat decizia de cezariană imediat și rapid la timp a fost efectuată, acuzarea o consideră eronată, ori la caz sunt anexate rapoartele de expertiză medico-legală, în care sunt descrise detaliat toate încălcările admise de către medici, iar experții fiind preîntâmpinați pentru concluziile formulate.

Cu referire la constatarea instanței de apel, precum că învinuirea inculpatului nu este una concretă, nefiind indicat care anume act normativ a fost încălcat de către inculpat, acuzatorul de stat face trimitere la decizia nr. 44 a Curții Constituționale de inadmisibilitate a sesizării nr. 55g/2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 213 Cod penal din 14 mai 2018 urmare a examinării sesizării avocatului Dorin Popescu.

Astfel, Curtea a menționat ca sub aspectul necesității reglementării la nivel normativ a regulilor sau a metodelor de acordare a asistenței medicale, în prezent acestea sunt adoptate de către Ministerul Sănătății sub forma protocoalelor instituționale, a ghidurilor, a standardelor medicale și a altor acte de acest tip, care stabilesc în ansamblu standardul de calitate a serviciilor medicale.

Această competență a Ministerului Sănătății este prevăzută de articolul 28 din Legea ocrotirii sănătății nr. 411 din 28 martie 1995, care prevede că în practica medicală sunt aplicate și prescrise metodele de profilaxie, diagnostic și tratament, și medicamentele permise de Ministerul Sănătății.

Și deși prevederile art. 213 din Codul penal sancționează neglijența medicală care a condus la vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății sau la decesul pacientului, acestea nu menționează dacă regulile sau metodele de acordare a asistenței medicale trebuie să fie stabilite printr-un act normativ.

Nici prevederile art. 28 din Legea ocrotirii sănătății nu conțin asemenea cerințe. Sub acest aspect Ministerului Sănătății i s-a acordat o marjă de discreție.

Astfel, Curtea a constatat că una dintre obligațiile profesionale ale medicului este să-și perfecționeze în permanență cunoștințele.

De asemenea, subiecții acestei infracțiuni nu pot invoca lipsa previzibilității, având în vedere că terminologia folosită la descrierea regulilor și metodelor în discuție este destinată profesioniștilor din domeniul medical.

Curtea a mai menționat că, deși protocoalele instituționale, ghidurile, standardele medicale și alte acte sunt necesare pentru a se stabili care reguli și metode de acordare a asistenței medicale au fost încălcate, încălcările, în sensul art. 213 din Codul penal, nu se stabilesc de către procuror sau de către instanța de judecată prin identificarea și aplicarea directă a regulilor și metodelor stabilite de Ministerul Sănătății, deoarece ei nu dispun de cunoștințe medicale și nici nu pot aprecia acțiunile medicului sau ale altui lucrător medical fără consultanța unui

expert. Curtea a reținut că în cazul de față nu este atât de importantă forma de reglementare a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale, pe cât expertiza oferită cu privire la încălcările invocate.

Evidențiază acuzatorul de stat, că instanța de apel în mod eronat a neglijat valoarea probantă a tuturor probelor examinate în cadrul ședinței de judecată prezentate de către acuzare, fiind indusă în eroare de poziția părții apărării și de inculpat care poartă un caracter de apărare și declarativ, scopul primordial fiind eschivarea de la răspunderea penală.

6.1. Succesorul părții vătămate, Lungu Stepan și partea civilă Ciuntu Sergiu, în termenul prevăzut de lege, invocând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și menținerea în vigoare a sentinței.

În motivarea recursului menționează că instanța de apel în pct. 8 al deciziei pronunțate pretinde că a efectuat o cercetarea amplă a probelor administrate și a ajuns la concluzia că „*instanța de fond unilateral și superficial a judecat cauza, cu aprecierea eronată a împrejurărilor de fapt și, respectiv, cu emiterea unei soluții neîntemeiate*”, însă de fapt instanța de apel a adus critici declarațiilor martorilor și părților vătămate, distorsionând complet sensul ideilor expuse de aceștia și a motivat soluția sub aspectul „necesității” achitării inculpatului.

Relevă recurenții că din analiza conținutului învinuirii formulate inculpatului Celac Andrei denotă dimpotrivă caracterul obiectiv și corect al acesteia, fapt confirmat în prima instanță atât prin probele scrise, cât și prin declarațiile martorilor, inclusiv și declarațiile însuși a inculpatului Celac Andrei.

Consideră recurenții, că criticile invocate de către inculpatul Celac Andrei, reprezintă o metodă de apărare și de evitare a răspunderii penale.

Totodată, cu referire la primul episod menționează că Bruma Maria a primit de la inculpat o anumită sumă de bani pentru a schimba poziția în instanța de apel.

Accentuează, că potrivit materialelor cauzei penale, între inculpatul Celac Andrei și decedata Ciuntu Natalia a fost încheiat un acord cu titlu oneros cu privire la acordarea asistenței medicale la nașterea celui de-al doilea copil.

Potrivit declarațiilor însuși inculpatului Celac Andrei, Ciuntu Natalia a îndeplinit complet obligațiunea sa de achitare a sumele bănești negociate între ei, acordul încheiat prevedea răspunderea medicului pentru pacienta încă timp de 48 de zile de după naștere, fapt confirmat și de martorului audiat în ședința de judecată din 26 februarie 2016, Naghirneac Ninel.

Acesta a menționat că „medicul obstetrician își asumă responsabilitatea la nașterea și în perioadă de lăuzie. Perioadă de lăuzie este de 42 de zile după naștere. Externarea se consultă între medicul de gardă și medicul la cerere, cum a fost în cazul dat inculpatul Celac Andrei.”

Consideră recurenții că pedeapsa stabilită lui Celac Andrei de prima instanță, și în general recunoașterea lui culpabil de săvârșirea infracțiunilor imputate, a fost una corectă și obiectivă, or, legătura causală între acțiunile inculpatului Celac Andrei (manifestate prin încălcarea din neglijență a regulilor și

metodelor de acordare a asistenței medicale) și decesului soției recurentului - Ciuntu Natalia este una certă.

7. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că, recursurile declarate în speță urmează a fi admise din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri nemotivate și contradictorii, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul prevederilor art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi – evazivi, reprezintă motiv de casare.

După cum rezultă din conținutul recursurilor declarate de partea acuzării, atât procurorul cât și succesorul părții vătămate, Lungu Stepan împreună cu partea civilă Ciuntu Sergiu, au invocat temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Raportând temeiurile de casare invocate la circumstanțele cauzei, Colegiul penal conchide asupra temeiniciei argumentelor din recursurile deduse judecății, deoarece decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de achitare a inculpatului Celac Andrei de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 213 lit. b) Cod penal.

În acest sens instanța de recurs menționează, că decizia instanței de apel cu privire la achitarea inculpatului se fundamentează exclusiv pe argumentele și versiunile prezentate de către partea apărării în cererea de apel, fiind admisă distorsionarea și prezentarea incompletă a probelor prezentate de către partea acuzării în susținerea învinuirii înaintate, precum și interpretarea probelor exclusiv în favoarea inculpatului, fapt care nu poate fi admis.

Respectiv, instanța de recurs conchide că concluzia instanței de apel, prin care se susține că inculpatul Celac Andrei nu a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 213 lit. b) pe episoadele decesului cet. Ciuntu (Lungu) Natalia și a pruncului Bruma Vlad, este pripită și contravine materialelor cauzei.

Contrar soluției formulate de către instanța de apel, Colegiul penal lărgit notează că din analiza materialelor cauzei, rezultă cert că prima instanță a apreciat obiectiv prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, cumulul de probe administrat la urmărirea penală și examinate în ședința de judecată a primei instanțe, descrise în sentință, și ca urmare corect a adoptat soluția de condamnare a inculpatului Celac Andrei în baza art. 213 lit. b) Cod penal, pe ambele capete de acuzare, după indicii calificativi: *„încălcarea din neglijență a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale, care au cauzat decesul pacientului” și „încălcarea din neglijență de către un medic a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale, dacă aceasta a cauzat decesul pacientului”.*

În contextul celor enunțate, Colegiul penal lărgit conchide, că prima instanță corect a specificat, că în primul caz, inculpatul, ignorând prevederile acordului privind asigurarea parteneriatului la naștere, ce prevedea supravegherea lăuzei pe toată perioada de lăuzie până la externarea acesteia, nu a examinat starea sănătății acesteia, permițând externarea prematură a Nataliei Ciuntu, ca rezultat la ce a survenit decesul acesteia.

Prin urmare, conform rapoartelor de expertiză prezentate, se atestă că medicul nu a asigurat o însănătoșire completă, fapt ce ulterior a dus la decesul lui Ciuntu Natalia, decesul fiind în legătură causală cu neacordarea serviciilor medicale complete.

Iar în al doilea caz, Celac Andrei, în calitate de medic obstetrician – ginecolog urma să acorde asistență medicală specializată în timpul nașterii lăuzei Bruma Maria, însă admitând încălcarea din neglijență a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale, în rezultat a survenit decesul copilului Bruma Vlad.

Având în vedere circumstanțele constatate, instanța de recurs este solidară argumentelor invocate de către recurenți, care corect au sesizat că în cazul în care instanța de apel nu era de acord cu aprecierea probelor de către partea acuzării și a ajuns la concluzia de achitare a inculpatului Celac Andrei de sub învinuirile aduse în baza art. 213 lit. b) Cod penal, aceasta urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

Din analiza materialelor cauzei, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia menținerii sentinței, ca fiind întemeiată și legală, adoptată cu respectarea

prevederilor art. art. 384-385 Cod de procedură penală, deoarece prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile privind vinovăția inculpatului Celac Andrei în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 213 lit. b) și art. 213 lit. b) Cod penal, rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv, pe când argumentele instanței de apel în susținerea soluției de achitare a inculpatului Celac Andrei, sunt lipsite de suport juridic.

Instanța de recurs atestă și faptul, că majoritatea argumentelor invocate de apărare și reținute ca întemeiate de către instanța de apel, de fapt au constituit obiect de examinare în cadrul examinării cauzei în prima instanță, și care au fost combătute în mod corespunzător, așa cum este indicat în pct. 3. din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs România* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CțEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*hotărârea Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Sub un alt aspect, Colegiul penal lărgit reține ca fiind întemeiate și argumentele procurorului cu referire la concluzia eronată a instanței de apel, precum că învinuirea inculpatului nu este una concretă, nefiind indicat care anume act normativ a fost încălcat de către inculpat.

La acest capitol, Colegiul penal lărgit statuează, că prin decizia nr. 44 din 14 mai 2018, pe marginea sesizării nr. 55g/2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 213 Cod penal, Curtea Constituțională a menționat ca sub aspectul necesității reglementării la nivel normativ a regulilor sau a metodelor de acordare a asistenței medicale, în prezent acestea sunt adoptate de către Ministerul Sănătății sub forma protocoalelor instituționale, a ghidurilor, a standardelor medicale și a altor acte de acest tip, care stabilesc în ansamblu standardul de calitate a serviciilor medicale.

Această competență a Ministerului Sănătății este prevăzută de articolul 28 din Legea ocrotirii sănătății nr. 411 din 28 martie 1995, care prevede că în practica medicală sunt aplicate și prescrise metodele de profilaxie, diagnostic și tratament, și medicamentele permise de Ministerul Sănătății.

Deși prevederile art. 213 din Codul penal sancționează neglijența medicală care a condus la vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății sau la decesul pacientului, acestea nu menționează dacă regulile sau metodele de acordare a asistenței medicale trebuie să fie stabilite printr-un act normativ.

Nici prevederile art. 28 din Legea ocrotirii sănătății nu conțin asemenea cerințe. Sub acest aspect Ministerului Sănătății i s-a acordat o marjă de discreție.

Astfel, Curtea a constatat că una dintre obligațiile profesionale ale medicului este să-și perfecționeze în permanență cunoștințele.

De asemenea, subiecții acestei infracțiuni nu pot invoca lipsa previzibilității, având în vedere că terminologia folosită la descrierea regulilor și metodelor în discuție este destinată specialiștilor din domeniul medical.

Curtea a mai menționat că, deși protocoalele instituționale, ghidurile, standardele medicale și alte acte sunt necesare pentru a se stabili care reguli și metode de acordare a asistenței medicale au fost încălcate, încălcările, în sensul art. 213 din Codul penal, nu se stabilesc de către procuror sau de către instanța de judecată prin identificarea și aplicarea directă a regulilor și metodelor stabilite de Ministerul Sănătății, deoarece ei nu dispun de cunoștințe medicale și nici nu pot aprecia acțiunile medicului sau ale altui lucrător medical fără consultanța unui expert. Curtea a reținut că în cazul de față nu este atât de importantă forma de reglementare a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale, pe cât expertiza oferită cu privire la încălcările invocate.

Tot cu privire la acest aspect Colegiul penal lărgit constată contradictorialitatea deciziei contestate, deoarece instanța de apel, achitând inculpatul își motivează soluția prin faptul că învinuirea adusă acestuia este neclară, fapt, care potrivit practicii judiciare constante nu poate servi drept temei de achitare.

Distinct de aspectele relatate, Colegiul penal lărgit reține și faptul, că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal, reținând că inculpatul a săvârșit 2 infracțiuni, care conform prevederilor art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, săvârșite din imprudență. Inculpatul anterior nu a fost tras la răspundere penală. Potrivit caracteristicilor anexate la materialele cauzei penale, acesta se caracterizează pozitiv. Circumstanțe atenuante instanța a stabilit: atragerea pentru prima dată la răspundere penală. Circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Având în vedere că acțiunile inculpatului au dus la decesul a 2 persoane, prima instanță prin prisma art. 84 alin. (1) Cod penal, corect a dispus cumularea totală a pedepselor stabilite pentru concurs de infracțiuni, apreciind că, pentru realizarea scopului pedepsei prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, privind prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către inculpat și pentru reeducarea acestuia, se impune aplicarea unei pedepse penale cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu aplicarea pedepsei complementare.

La fel, în opinia instanței de recurs prima instanță corect a soluționat și acțiunile civile înaintate, în acest sens fiind remarcat faptul, că părțile civile deși au declarat recurs, în latura civilă acestea nu și-au expus dezacordul.

Din considerentele expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că instanța de apel a comis erorile de drept, prevăzute de lege ca temei de casare, invocate în recursurile procurorului și ale succesului părții vătămate Lungu Stepan împreună cu partea civilă Cintu Sergiu, neîntemeiat a dispus casarea sentinței primei instanțe și a pronunțat o hotărâre de achitare în privința inculpatului, în aceste condiții constatându-se admiterea greșită a apelului apărării, fapt ce impune casarea deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a sentinței primei instanțe.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură

penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admit recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Pasat Liliana, și de către succesorul părții vătămate Lungu Stepan și partea civilă Ciuntu Sergiu se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 mai 2018 în cauza penală în privința lui **Celac Andrei xxxxx** și se menține sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 23 martie 2017, prin care Celac Andrei xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 213 lit. b) Cod penal, pe episodul privind decesul cet. Ciuntu Natalia, la 1 (unu) an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul medicinei pe termen de 2 (doi) ani;

- în baza art. 213 lit. b) Cod penal, pe episodul privind decesul pruncului cet. Bruma Maria, la 1 (unu) an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul medicinei pe termen de 2 (doi) ani.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 2 (doi) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul medicinei pe termen de 4 (patru) ani.

Acțiunile civile înaintate de către părțile civile Bruma Maria, Lungu Stepan și Ciuntu Sergiu au fost admise parțial, fiind dispusă încasarea de la Celac Andrei în beneficiul lui Bruma Mariei prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 27096 (douăzeci și șapte mii nouăzeci și șase) lei și prejudiciul moral în sumă de 100000 (una sută mii) lei.

S-a încasat de la Celac Andrei în beneficiul lui Ciuntu Sergiu prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 12314 (douăsprezece mii trei sute paisprezece) lei și prejudiciul moral în sumă de 100000 (una sută mii) lei.

S-a încasat de la Celac Andrei în beneficiul lui Lungu Stepan prejudiciul moral în sumă de 100000 (una sută mii) lei.

În rest, acțiunile civile au fost respinse ca neîntemeiate.

Termenul executării pedepsei urmează a fi calculat din data reținerii inculpatului **Celac Andrei xxxxx**.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **15 martie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor